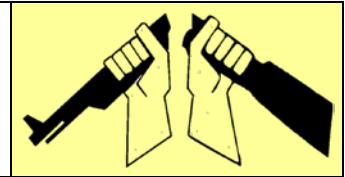

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

INDHOLD

Ruslands invasion viser våbnenes afmagt.....2

Alle Vestens våben har intet nyttet, for trods oprustning blev Ukraine alligevel angrebet.

Ubevæbnet modstand kunne virke i Ukraine.....3

En organiseret civil modstand har gode chancer for at besejre en potentiel besættelse.

Grøde i fredsbevægelsen.....4

Den seneste krig får igen store og små fredsinitiativer til at spire frem over hele landet.

Litauens forsvar satser på ikkevold – og militær 5

Landets forsvarsministeriums har både forberedt og trænet et ikkemilitært forsvar.

Støt med reel aktivisme, ikke kampfly.....6

Danmark bør hjælpe Litauen, NATO og Omegn med at udvikle en nutidig ikkevoldsstrategi.

Glemte fakta om NATO 6

Politikerne glemmer, at NATO ikke har et bastant krav om våbenmagt som modsvar til angreb.

Ikkevoldeligt forsvar mod hybrid krigsførelse.....8

En analyse anbefaler, at NATO bør indføre en græsrods-baseret ikkevoldelig forsvarsstrategi.

Fyrtøjet – en soldat ødelagt af krigens rædsler 9

Eventyrets symbolverden minder os om de store menneskelige omkostninger ved krig.

2200 ukrainere straffes som desertører..... 10

Ukrainske mænd fra 18 til 60 år straffes af deres regering for ”ulovlig passage af statsgrænsen”.

AMKs Årsmøde den 14-15. maj på Fyn 10

... samt meget andet godt og fredeligt.

НІ ВІЙНИ!
НЕТ ВОЙНЕ!
Nej til Krig!

RUSLANDS INVASION VISER VÅBNEGENS AFMAGT

Af Tom Vilmer Paamand

– Alle må opruste, for dialog nytter ikke mod despoter, lyder det alt for enstemmigt igen. Men Ruslands angreb på Ukraine viser helt modsat, at alle Vestens våben intet har nyttet, for oprustning og militær afskrækkelse var der igen så rigeligt af. Alligevel har et alt for stort flertal i Folketinget just panisk lovet, at løsningen igen er endnu flere våben.

Imens bliver danske kompetencer til reel udenrigspolitik fortsat udsultet. Ambassader nedlægges, og udviklingsbistanden misbruges som betalingservice for militære ydelser og lignende vennetjenester. Diplomatiets rolle som tillidsskabende konfliktløser er byttet ud med at skulle servicere våbenindustrien, med prins Joachim i front blandt de udsendte våbenattachéer, der sælger danske våben til konfliktlande.

Naturligvis også til Rusland, der har købt sig dansk våbenelektronik for millioner. Billedet er stort set det samme i resten af Vesten, med Norge som en fortsat flot undtagelse – for de leverer en selvstændig fredsskabende indsats, nærmest på trods af NATO-medlemskabet.

Så afkræves fredsbevægelserne indlysende nok svar på, hvordan konflikten skal løses. Hvilket altid først sker efter, at de mulige slagmarker er fyldt op med våben, der gør enhver fredelig løsning langt mere besværlig. Spørgsmålet lyder så: Hvorfor er fredsfolkene tavse – men vi råber os hæse efter ærlig dialog og tillidsskabende forhandlinger med samme kraft, som vi altid har.

Fra Aldrig Mere Krigs side har vi opfordret til dialog med Rusland i årevis, og advaret mod at støde fronterne så hårdt mod hinanden. For da alle tillidsskabende aftaler fra Den Kolde Krig er skrottet, er der ingen kvikke kontaktmuligheder til at bremse katastrofen, hvis noget går galt ved en fejl.

Aktuelt er situationen endnu værre, da invasionen af Ukraine er sket helt bevidst. Putins angreb virker sjusket og uigennemtænkt, men det betyder ikke, at hans menneskefjendske operationer ikke kan lykkes – i første omgang. Men der er som bekendt stor forskel på at kunne smadre sig ind i et land, og at få en fjendtlig befolkning til at acceptere besættelsen.

NATOs meget omtalte *musketter-ed* er ikke en absolut redningsplanke. Fx har Tyrkiet ved flere lejligheder krævet alliancen mobiliseret i Artikel 5-hjælp, efter at være blevet angrebet fra Syrien, men NATO har konsekvent nægtet.

Heldigvis går flere og flere russere på gaden nu i protest mod krigen, trods den russiske regerings nedbankning af demonstranter. Ikke mindst de unge, der ser det tåbelige i angrebet, og frygter en fremtid spærret inde bag Vestens restriktioner. "Нет Войне", lyder råbet i Rusland, og modsvares af "Hi Війні" i Ukraine: "Nej til Krig!"

AMK støtter budskabet i begge lande. Men mens mange jubler over de russiske demonstrationer mod krig, hænges ukrainske krigsmodstandere ud som forrædere. Krigen har fået den ukrainske regering til at slå hårdt ned mod hvad den opfatter som deserteringer, så alle mænd op til 60 år nu har fået forbud mod at forlade Ukraine.

Uanset at der foregår en krig, er det skammeligt at straffe borgere, der ikke vil slå ihjel. Ukraine har aldrig gjort det nemt for militærnægtere, og denne seneste tvangsforanstaltning bør fordømmes – ligesom det er sket mod en tilsvarende praksis hos regimerne i udbryderrepublikkerne Donetsk og Luhansk.

Militæret har fortsat problemer med åben folkelig modstand, men har århundreders erfaring i at nedkæmpe bevæbnede guerillaer. Rusland må forestille sig, at de måske kan omdanne samfundet i Ukraine til en underdanig lydstat, men det vil velkendte metoder som civil ulydighed og militærnægtelse kunne gøre umuligt – langt bedre end militær mod militær.

Tving Rusland til forhandlingsbordet og ud af Ukraine med ikkevoldelige metoder og diplomatisk kraft. Sæt oprustning og optrapning i Øst og i Vest på pause, og brug kræfterne på at føre inkluderende forhandlinger om fred og nedrustning. Afhold forhandlingerne i dialog mellem alle statslige og ikke-statslige parter i konflikterne, civilsamfundets aktører samt FN og OSCE med flere. Få løst alle hængepartierne mellem Øst og Vest.

Der er rigeligt at rydde op i, og det bør snart gå op selv for politikere, at deres blinde tiltro til militært isenkram ikke får gjort vores verden sikrere.

UBEVÆBNET MODSTAND KUNNE VIRKE I UKRAINE

Af Craig Brown, Jørgen Johansen, Majken Jul Sørensen og Stellan Vinthagen

Som freds- og konfliktforskere stiller vi os selv det samme spørgsmål som mange andre i disse dage: Hvad ville vi selv gøre, hvis vi var ukrainere?

Vi håber, at vi ville være modige, uselviske og kæmpe for et frit Ukraine baseret på den viden, vi har. Og der er mere effektive måder at modstå invasion og besættelse på, som ikke involverer at bevæbne os selv eller andre, og som vil føre til færre ukrainske dødsfald end militær modstand.

Vi forstår logikken bag den ukrainske regerings appel om våben og soldater fra udlandet. Vi konkluderer dog, at en sådan strategi kun vil forlænge smerten og føre til endnu mere død og ødelæggelse. Vi minder om krigen i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Tjetjenien, og vil forsøge at undgå en sådan situation i Ukraine. Vi ser med respekt på alle soldater og modige civile, der kæmper for Ukraine; hvordan kan denne stærke vilje til at kæmpe og dø for et frit Ukraine tjene som et reelt forsvar for det ukrainske samfund?

Allerede nu bruger folk over hele Ukraine spontant ikkevoldelige midler til at bekæmpe invasionen; vi ville gøre vort bedste for at organisere en systematisk og strategisk civil modstand. Vi ville bruge de uger – og måske endda måneder – hvor nogle områder i det vestlige Ukraine kan forblive mindre påvirket af militære kampe, til at forberede os selv og andre civile på det, der venter.

I stedet for at investere vores håb i militære midler, ville vi straks gå i gang med at træne så mange mennesker som muligt i civil modstand og sigte mod bedre at organisere og koordinere den civile modstand, der allerede sker spontant. Forskning på dette område viser, at ubevæbnet civil modstand under mange omstændigheder er mere effektiv end væbnet kamp.

At bekæmpe en besættelsesmagt er altid svært, uanset hvilke midler der bruges. Men i Ukraine er der viden og erfaring, om at fredelige midler kan føre til forandring, som ved den Orange Revolution i 2004 og Maidan-revolutionen i 2014. Selvom omstændighederne er meget anderledes nu, kan ukrainere bruge de kommende uger til at lære mere, sprede denne viden og opbygge netværk, organisationer og infrastruktur, der kan kæmpe for ukrainsk uafhængighed på den mest effektive måde. I dag er der omfattende international solidaritet med Ukraine – støtte som vi regner med, også til ubevæbnet modstand i fremtiden.

Med dette in mente ville vi fokusere vores indsats på fire områder, og:

1. Etablere og fortsætte forbindelser med grupper i det russiske civilsamfund, der støtter Ukraine. Selvom de er under hårdt pres, er der menneskerettighedsgrupper, uafhængige journalister og almindelige borgere, der tager store risici for at bekæmpe krigen. Vores største håb for et frit Ukraine er, at den russiske befolkning vælter Putin og hans regime gennem ikkevoldelig

revolution. Vi anerkender også den modige modstand mod Belarus' leder Alexander Lukasjenko, og opmuntrer til fortsat forbindelse og koordinering med aktivisterne der.

2. Formidle viden om principperne for ikkevoldelig modstand.

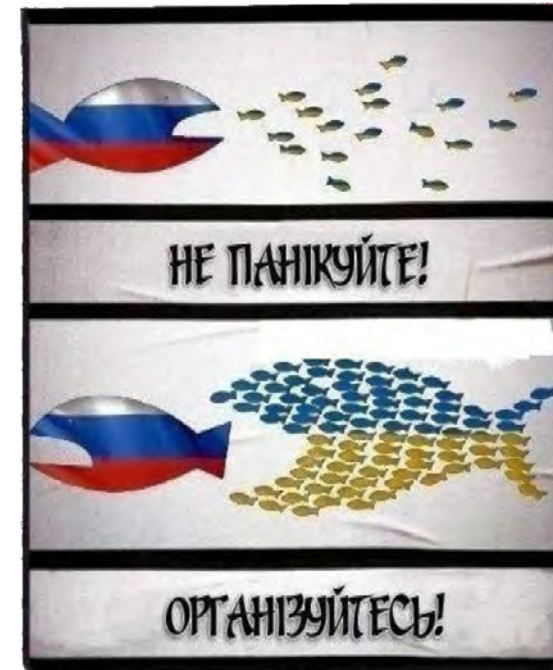
Det er en vigtig del af grundlaget for dette at overholde en principiel linje for ikkevold. Vi taler ikke kun om moral, men om hvad der er mest effektivt under omstændighederne. Nogle af os ville måske have været fristet til at dræbe russiske soldater, hvis vi så muligheden, men vi forstår, at det ikke er i

vores interesse i det lange løb. At dræbe nogle få russiske soldater vil ikke føre til militær succes, men vil sandsynligvis delegitimere alle involverede i civil modstand. Det vil gøre det sværere for vores russiske venner at stå på vores side og lettere for Putin at hævde, at vi er terrorister.

Når det kommer til vold, har Putin alle kortene på hånden, så vores bedste chance er at spille et helt andet spil. Almindelige russere har lært at tænke på ukrainere som deres brødre og søstre, og det bør vi udnytte maksimalt. Hvis russiske soldater bliver tvunget til at dræbe mange fredelige ukrainere, som gør modstand på en modig måde, vil moralen hos besættelsessoldaterne falde kraftigt, desertering øges, og den russiske opposition vil blive styrket. Denne solidaritet fra almindelige russere er vores største trumfkort.

3. Formidle viden om metoder til ikkevoldelig modstand, især dem der tidligere er blevet brugt med succes under invasion og besættelse. I de områder af Ukraine, der allerede er besat af Rusland, og i tilfælde af en længere russisk besættelse ønsker vi, at vi selv og andre civile er parate til at fortsætte kampen. En besættelsesmagt har brug for stabilitet, ro og samarbejde for at kunne udføre besættelsen med færrest mulige ressourcer. Ikkevoldelig modstand under besættelsen handler om ikke-samarbejde på alle aspekter.

Afhængigt af hvilke aspekter af besættelsen, der er mest foragtede, omfatter potentielle muligheder for ikkevoldelig modstand strejker på fabrikkerne, op-

bygning af et parallelt skolesystem eller nægtelse af samarbejde med administrationen. Nogle ikkevoldelige metoder handler om at samle mange mennesker i synlig protest, selvom det under besættelse er forbundet med stor risiko.

Dette er nok ikke tiden til de store demonstrationer, der prægede Ukraines tidligere ikkevoldelige revolutioner. I stedet ville vi fokusere på spredte handlinger, der er mindre risikable, såsom boykot af russiske propagandabegivenheder eller koordinerede *bliv hjemme-dage*, som kunne sætte økonomien i stå. Mulighederne er uendelige, og vi kan hente inspiration fra lande besat af nazisterne under Anden Verdenskrig, eller fra andre lande, der er besatte i dag. Det faktum, at Ukraines situation er unik, forhindrer os ikke i at lære af andre.

4. Etablere kontakt med internationale organisationer som Peace Brigades International og Nonviolent Peaceforce. I løbet af de sidste 40 år har organisationer som disse vist, hvordan internationale observatører kan gøre en væsentlig forskel for lokale menneskerettighedsaktivister, der lever med trusler mod deres liv. Deres erfaringer fra lande som Guatemala, Colombia, Sudan, Palæstina og Sri Lanka kan potentielt udvikles til Ukraine.

Det kan tage et stykke tid at implementere, men på lang sigt kan de være i stand til at organisere og sende russiske civile til Ukraine, som del af internationale hold "ubevæbnede livvagter". Det vil være sværere for Putins regime at begå grusomheder mod den ukrainske civilbefolkning, hvis russiske civile er vidner, eller hvis vidnerne er borgere i lande, der opretholder venskabelige forbindelser med hans regime – for eksempel Kina, Serbien eller Venezuela.

Hvis vi havde den ukrainske regerings opbakning til denne strategi, samt adgang til de samme økonomiske ressourcer og teknologiske ekspertise, som nu går til militært forsvar, ville denne foreslåede strategi være lettere at implementere. Hvis vi var begyndt at forberede os for et år siden, havde vi været meget bedre rustet i dag. Ikke desto mindre mener vi, at ubevæbnet civil modstand har en god chance for at besejre en potentiel fremtidig besættelse. At opretholde en besættelse vil være endnu dyrere for det russiske regime, hvis den ukrainske befolkning engagerer sig i massivt ikke-samarbejde.

I mellemtiden, jo mere fredelig modstanden er, jo sværere er det at legitimere undertrykkelsen af dem, der gør modstand. En sådan modstand vil også sikre gode forbindelser med Rusland i fremtiden. Vi, der bor i sikkerhed i udlandet, har selvfølgelig ikke ret til at fortælle ukrainere, hvad de skal gøre, men hvis vi var ukrainere i dag, er det den vej, vi ville følge. Der er ingen nem måde, og uskyldige mennesker kommer til at dø. De er dog allerede ved at dø, og hvis det kun var den russiske side, der brugte militær magt, bliver chancerne for at bevare ukrainske liv, kultur og samfund meget højere. ☒

Let forkortet fra [WagingNonviolence.org/rs/2022/03](https://wagingnonviolence.org/rs/2022/03)

GRØDE I FREDSBEVÆGELSEN

I lyset af krigen i Ukraine og dens resulterende brede oprustning, er en række organisationer nu i færd med at stifte et "*Fredsinitiativ for fælles at planlægge kampen for fred og nedrustning*". De gamle landsdækkende grupperinger, som AMK og Kvindefredsligaen, samt nykomlingerne Forbyd Atomvåben, Fredsministerium, Fredsvagten og Tid Til

Fred har været med i det indledende arbejde. Fredsinitiativet har budt alle organisationer og enkeltpersoner *velkomne*, og ud over dedikerede fredsfolk har også forskellige græsrodsorganisationer og politiske grupperinger meldt sig.

Fredsinitiativet er i nærtkontakt med den tilsvarende nystartede kampagne "*Nej Til Oprustning*", der ønsker "*Ja til konfliktmægling, diplomati og gensidig nedrustning*", så et samarbejde er sandsynligt. Fredsinitiativets foreslåede grundlag "*opfordrer til gensidig nedrustning og politiske forhandlinger for en fredelig løsning på konflikten i Ukraine*", "*Ja til humanitær bistand*" og "*Nej til konfliktoptrapning fra både Ruslands og NATOs side*", samt "*Støtte til fredselskende kræfter i Rusland og Ukraine*".

Mere overordnet er der pt også andre aktuelle paroler med, om "*Nej til atomvåben og amerikansk militær på dansk jord*" og "*Nej til ophævelse af EU-forsvarsforbeholdet*", men ikke noget om "*Danmark ud af NATO*" eller "*Nej til USA's imperialisme*". De sidstnævnte emner skabte nemlig lidt diskussion. Aktuelt er danskernes opbakning til NATO større end nogensinde og nogle håber, at et bredere militært samarbejde i EU kunne svække USAs dominans.

Også lokalt spirer mindre fredsgrupper frem. Et græsrodsinitiativ for enkeltpersoner kaldet "*Fyn for fred*" vil "*gå imod strømmen og arbejde for dialog og nedrustning*". De følger en model fra Kvinder I Sort ved at lave mindre aktioner lokalt i fynske byer. I Midtsjælland kalder en gruppe sig "*Almindelige mennesker for fred*", og i det sydjyske "*Sønderborg mod Krig og Terror*".

Landet rundt er gode borgere også gået ind i arbejdet med at tage imod de nye krigsflygtninge, og ligefrem at hjælpe dem herop, hvilket denne gang omfavnes af stort set alle politikere og erhvervslivet – en stærk *kontrast* til den tidligere mere forbeholdne modtagelse af andre flygtningegrupper.

Mere traditionelt får Folkemødet på Bornholm nu atter besøg af fredsfolk, arrangeret gennem Fredsministerium, der her i april kan holde *10-års jubilæum*, hvor en bred kreds af aktivister og fagfolk samles for at kikke fremad. .tom

LITAUENS FORSVAR SATSER PÅ IKKEVOLD – OG MILITÆR

Af Tom Vilmer Paamand

For de fleste pacifister er parallel brug af både en officiel ikkevoldstaktik og væbnet kamp helt utilladelig – af indlysende grunde. Dels er våben bare ikke den rette vej – men også, at ikkevolden mister en væsentlig del af sin styrke, hvis modstanderen må tvivle på, om fredsaktivisten kaster bomber eller ej.

Ubevæbnet aktivisme mod en væbnet magt er altid risikabel, og vil ofte medføre dødsopfre – men en erklæret og konsekvent pacifisme har dog en vis velafprøvet evne som skjold mod det værste. Danmark oplevede selv både det gavnlige og det problematiske i dette under den tyske besættelse.

Aktuelt er der nu debat blandt pacifister, om hvorledes Ruslands invasion af Ukraine kunne være afværget, hvordan et ikkevoldsforsvar kunne have fungeret, og ikke mindst hvilke skridt en uforberedt befolkning endnu kan nå. Og faktisk har et af de andre tidligere østbloklande både forberedt og trænet et ikke-militært forsvar, desværre dog kun til at fungere sammen med det militære.

I januar fremlagde Litauens forsvarsministeriums særlige afdeling for civil modstand nemlig seneste udgave af sin strategi. Dokumentet opstiller fire mål: at styrke samfundets modstandsevne og sammenhængskraft, samt at opbygge viden og færdighed til både væbnet og ubevæbnet folkelig modstand.

Strategien har i særlig grad landets skytteforeninger i fokus, en slags frivilligt hjemmevern, der afholder kurser i ubevæbnet modstand. Forsvarsministeriet udsender løbende en opdateret manual for civil ulydighed, som befolkningen opfordres til at bruge i tilfælde af udenlandsk invasion – ikke kun som hemmelige Stay Behind-grupper, men også åbent i front mod uretfærdigheden.

Manualen rådgiver om mulighederne for "et civilt-baseret forsvar, ikkevoldelig civil modstand, en anden måde for borgerne at yde modstand mod aggression". Manualen blev senest opdateret sidste år under titlen "Kamp uden våben: ABC i Civil Modstand", og er på et hundrede rigt illustrerede sider.

Litauens militærvæsen er officiel udgiver, og har "forståelse for de begrænsninger, der ligger i en væbnet reaktion, og anerkendelse af potentialet ved ikkevoldelig modstand". Borgerne kan frit afhente manualen hos forsvarsministeriet, få den tilsendt eller downloade en kopi. Skytteforeningerne afholder kurser i den, og landets børn opfordres til at bruge den som malebog. Manualen fortæller om velkendte aktionsformer for civil ulydighed, som ihærdigt at arbejde efter reglerne, omhyggeligt at misforstå ordrer, og andet fornuftigt.

Litauens manual er blandt andre baseret på den erfarne ikkevoldsforsker Gene Sharp. Hans kendte liste med små to hundrede gode tips til effektiv ikkevoldelig kamp citeres i sin helhed. Litauen har også selv en stolt historie på området, hvilket åbenlyst er grunden til at en sådan officiel plan nu findes.

Litauens ulydige fortid genfortælles begejstret i manualen. Også mange i Danmark kan nok stadig huske Litauens såkaldte syngende revolution, hvor nationale sange blev brugt som effektivt våben mod Sovjets magt.

Opbakning og sammenhold blev i august 1989 manifesteret i en 600 kilometer lang menneskekæde fra syd til nord igennem hele Baltikum, i et fælles krav om selvstændighed.

Pilietišio pasipriešinimo = Civil modstand

Litauen har også grim en historie fra den tid, for løsrivelsen fra den altdominerende nabo blev ikke ublodig. Sovjet sendte i januar 1991 tanks og soldater mod landets hovedstad i Kampen om TV-tårnet, hvor fjorten blev dræbt og en masse såret. Heller ikke denne begivenhed er glemt, og just nu i januar anlagde familier til de dræbte en civil retssag, hvor Sovjet-lederen Mikhail Gorbatsjov anklages for krigsforbrydelsen – for Gorbatsjov var personligt med i beslutningen om angrebet. Også USA søgte at bremse Litauens uafhængighed, og havde i maj 1990 opfordret regeringen til at trække sin erklæring tilbage.

Erfaringen fra denne brydningstid gennemsyrrer manualen – men desværre også en stor glæde for militærmagt og NATO, så noget alternativ er den ikke. Litauen har åbenlyst brug for bedre hjælp udefra til at udvikle på sin planlagte ulydighed. Kendetegnende er også foreldede ideer, som at komme sukker i benzinen for at ødelægge fjendens biler – effekten er teknisk set tvivlsom.

Litauens ikkevoldsstrategi er desværre kun et supplement, og ikke en erstatning for militære midler, men trods alt et slags skridt i en bedre retning. Som major Albertas Daugirdas, redaktør af udgivelsen, opfordrer sine læsere: Lad os blive en usynlig virus, der kan slå en stærk modstander ud af kurs!

STØT MED REEL AKTIVISME, IKKE KAMPFLY

Af Tom Vilmer Paamand

Danmark har akut sendt en flok F16-fly ned til Litauen for at ”afskrække og forsvare mod eventuelle trusler og angreb mod NATOs befolkning, territorium og militære styrker”.

Logisk nok svarer effekten til, hvad der kunne kaldes ”tiger-knips” – ingen angriber, hvis de udsendte danskere knipser sådan med fingrene, for som i den gamle joke holder fingerknips tigre væk.

Men Danmark kunne indenfor NATOs rammer hjælpe Litauen med langt mere effektive tigerknips – for landets forsvarsstrategi er så mangesidig, at den helt officielt satser på folkelig ubevæbnet ulydighed. Da denne til en vis grad er baseret på danske erfaringer fra WW2, bør Danmark træde til på dette vigtigere område – og hjælpe med til at udvikle en nutidig ikkevoldsstrategi.

Det er fantastisk, at Danmark fortsat huskes ude i verden for ikkevæbnede strategier, selv om disse herhjemme mest er begravet på museum. Dele af dem lever dog videre som elementer med en nutidig mulighed i sig. Fx bruger vores fagbevægelse fortsat nogle af metoderne til arbejdskamp.

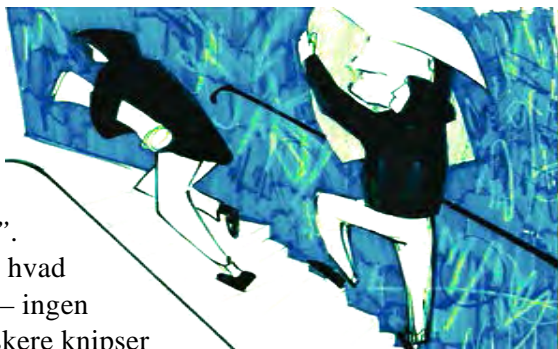
Christiania udviklede sidst i 1970'erne ikkevoldelige teknikker til brug mod truslerne om rydning – og udsendte en langt mere opdateret manual. Omhyggeligt skrevet som både manual og til psykologisk krigsførelse, beregnet på at afskrække politikerne fra at gøre alvor af deres trusler, hvilket jo lykkedes.

Manualen var skrevet med både alvor og spas, og dens forsvarsteknik blev citeret kloden rundt: Fx at politiets aggressive hunde skulle mødes af firbenede kollegaer – i glad løbetid, så alt ville ende i *Make Love Not War!*

Danmark har altså gode ikkemilitære erfaringer, som Litauen kunne lære af – og Danmark kunne lære af Litauen, og få opbygget en dansk version af ”Afdelingen for *Civil Modstand*”, med ulydighedskurser til befolkningen.

Oven i har Danmark og Litauen tidligere samarbejdet tæt under genstarten af landet, hvor Danmark uddannede litauiske officerer – og leverede eksperter til om-militariseringen af landets ministerier. Danmark bør nu i stedet støtte Litauen med en virkelig aktivistisk udenrigspolitik på et område, hvor NATO i den grad savner ekspertise og udvikling.

Projektet ligger klart indenfor NATOs formål, og kan tælles med i procentkravet til militært forbrug. Fra Litauen kan det rulle videre til hele NATO samt naboer, hvor især Ukraine burde have fået aktiv ikkemilitær hjælp i tide.

GLEMTE FAKTA OM NATO

Uanset hvad politikerne hævder, er NATOs hovedforpligtigelse ikke at stå klar med militær magt, men at *bilægge enhver strid ved fredelige midler*. NATOs egen traktat fastslår dette:

”Deltagerne forpligter sig til som foreskrevet i De Forenede Nationers pagt at bilægge enhver international stridighed, i hvilken de måtte blive indblandet, ved fredelige midler på en sådan

måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvel som retfærdigheden ikke bringes i fare, og til i deres mellemfolkelige forhold at afstå fra trusler eller magtanvendelse på nogen måde, som er uforenelig med FNs formål. ...”

Artikel 5 er den eneste del, som NATO husker os på, som sin *musketier-ed*:

”Deltagerne er enige om, at et væbnet angreb mod en eller flere af dem i Europa eller Nordamerika skal betragtes som et angreb mod dem alle; og de er følgelig enige om, at hvis et sådant væbnet angreb finder sted, skal hver af dem under udøvelse af retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar, som er anerkendt ved artikel 51 i De Forenede Nationers pagt, bistå den eller de således angrebne deltagerlande ved straks, hver for sig og i forståelse med de øvrige deltagerlande, at tage sådanne skridt, derunder anvendelse af væbnet magt, som hver af dem anser som nødvendige, for at genoprette og opretholde det nordatlantiske områdes sikkerhed. ...”

Bemærk, at *anvendelse af væbnet magt* omhyggeligt er sat ud på et sidespor i traktaten. **Våbenmagt er intet krav, men blot en mulighed.** Der er siden kommet diverse delaftaler til, men dette er fortsat NATOs officielle grundlag. Artikel 5 forpligter kun medlemmerne til ved *væbnet angreb mod en af dem at tage sådanne skridt, som hver af dem anser som nødvendige.*

Udfordringen i disse så upræcise krav til alliancen ved angreb, har fx vist sig, når Tyrkiet har *krævet* Artikel 5-beskyttelse ved angreb fra Syrien, hvilket NATO blankt har nægtet. Modsat tilbød NATO til USA, at *musketiereden* kunne træde i kraft efter 9-11. Dette blev til en direkte pinlig affære for NATO, da et fælles NATO-bidrag skulle hjælpe under regimeskiftet i Afghanistan – men fra langt de fleste medlemmer kunne ”troppebidragene” tælles på få hænder, der oven i forsøgte at slippe for direkte kamp.

Bundlinjen er, at en fuldgyldig reaktion fra et NATO-medlem ikke behøver være militær, men fx kunne være en diplomatisk delegation til angriberne – for at forhandle om at få angrebet trukket tilbage. Resten af NATOs aftaler er underlagt dette fredelige grundlag – som Danmark burde leve op til. *.tom*

Graffiti i Skt. Petersborg: Nej til krig

Gammel Sovjet-plakat, der nu bruges igen

Nej til krig – en børnetegning fra Ukraine

Russisk flag – nu uden blod...

IKKEVOLDeligt FORSVAR MOD HYBRID KRIGSFØRELSE

Af Maciej Bartkowski, Ph.D. – Johns Hopkins University i Washington

Bartkowskis analyse anbefaler, at NATO må overveje at tage en græsrodsbaseret ikkevoldelig forsvarsstrategi seriøst – og giver selv forslag til relevante ikkevoldelige strategier. Disse tilbyder nemlig ”vigtige kort- og langsigtede strategiske fordele i forhold til traditionelle militære forsvarsstrategier”, der kan ”underminere fundamentet, som opretholder modstanderen og deres krigsmaskineri – samtidig med at omkostningerne for samfundet under angreb minimeres”. Fokus er ikke umiddelbart rettet mod et omfattende militært angreb udefra, men på mindre konflikter og hybride angreb:

I modsætning til voldelig folkelig modstand, som normalt udføres af et begrænset antal fysisk velegnede mænd i et hemmeligt guerillanetværk, kan ikkevoldelig modstand mobilisere og engagere hele samfundet.

Alle kan deltage i åbne handlinger af manglende samarbejde, ulydighed og nægtelse af at acceptere modstanderens autoritet. Ikkevoldelige handlinger mobiliserer mange flere millioner mennesker, end væbnet modstand nogen sinde vil kunne, hvilket bringer en anderledes massiv kraft til modstanden. En lignende, civilt baseret, ikkevoldelig organisering og modstand kunne også overvejes i sammenhæng med overordnet oprørs- og oprørsbekæmpelseskrig.

I det lange løb er oprør og oprørsbekæmpelsen en popularitetskonkurrence om støtten fra lokalbefolkningen. Uden deres støtte vil hverken oprør eller modoprør kunne sejre på slagmarken med nogen sandsynlighed. Alt for ofte, i konkurrencen om lokal legitimitet, giver væbnet aktion fra en kontraoprørsstyrke bagslag. Dette giver oprørerne mulighed for at give oprørsbekæmperne skylden for lokalbefolkningens lidelser.

Oprørere kan således bevare en vis støtte i lokalbefolkningen, eller i det mindste sikre, at lokalsamfund ikke tilslutter sig regeringsstyrker. Et stigende dødstal blandt ikkekæmpende, hvor både oprør og oprørsbekæmpere skyder skylden på hinanden, splitter også det internationale samfund.

Ydermere giver en voldelig konflikt oprørerne mulighed for at retfærdiggøre deres brutalitet, og nå ud til nye rekrutter – samtidig med, at den kan skjule egen uduelighed til at dække grundlæggende behov og effektiv regeringsførelse. En sådan dynamik er almindelig i krig, men kan undermineres, når kun den ene side bruger vold. Spørgsmålet er, hvilken strategi der bedst sænker risikoen for civile, og øger omkostningerne for modstanderen.

Ti bud under Besættelsen

1. Du maa ikke tage Arbejde i Tyskland eller Norge
2. Du skal lave daarligt Arbejde for tyskerne
3. Du skal arbejde langsomt for tyskerne
4. Du skal ødelægge vigtige maskiner og Værktøj
5. Du skal ødelægge alt, hvad der gavner tyskerne
6. Du skal forsinke alle tyske Transporter
7. Du skal boykotte tyske og italienske Film og Blade
8. Du maa ikke handle hos Nazister
9. Du skal behandle Landsforræddere efter Fortjeneste [!]
10. Du skal værne enhver, som forfølges af tyskerne

Bartkowski citerer disse danske modstandsbud fra 1943.

Civilt forsvar har en række strategiske fordele med sig i forhold til den væbnede kamp, især for svagere stater, der føler sig truet af mere magtfulde naboer. I sådanne kampe forbliver lokale civilbefolkninger mere sikre, og deres selvorganisering gavner landet i dets eventuelle overgang til demokrati, når konflikten slutter. I dette omfang er en sådan strategi effektivt i overensstemmelse med NATOs politiske kultur og demokratiske principper.

Generelt kunne NATO, ved at gøre ikkevoldeligt civilt forsvar til en central forsvars- og sikkerhedsstrategi for sine medlemsstater, omdefinere eksistensberettigelsen for sine militære styrker, når man prioriterer deres indsættelse til konventionelt væbnede kampe, og samtidigt stoler på brugen af et civilt ikkevoldeligt forsvar mod hybrid- og oprørskrigsførelse.

Som Afghanistan viste, var NATOs militær dårligt egnet til at vinde en krig ledet af civile frem for en standardhær, og endnu værre rustet til at opbygge en demokratisk praksis i landet. Kun mennesker selv vil, gennem organiserede handlinger på græsrodsniveau lokalt og nationalt, være i stand til at besejre lokale oprør på længere sigt, og siden skabe mere sikre og demokratiske miljøer.

Internationale civile strukturer, der udvikler en god forståelse for, og viden om civil mobilisering, kollektiv civil modstand og græsrodsorganisering i voldelige miljøer, vil være bedre stillet til at hjælpe lokalbefolkningen med at håndtere oprør, end traditionelle militære alliancer kan.

Kort oversættelse fra Maciej Bartkowskis Ph.D.-afhandling fra 2015: "Nonviolent Civilian Defense to Counter Russian Hybrid Warfare".

FYRTØJET – EN SOLDAT ØDELAGT AF KRIGENS RÆDSLER

Af Mogens Godballe, tidligere højskoleforstander

Der er tydelig march- og rytme i eventyret *Fyrtøjets* optakt. Soldaten kom marcherende: *Én, to! Én, to!* Han havde lært af gå i takt, men kunne han lære livets frie gang? Soldaten skal ned i træet, får en strikke om livet. Heksen tilbyder ham pengene i den magiske underverden med hunde, der er overnaturlige væsener med øjne så store som tekopper, møllehjul og Rundetårn.

Et grundtema slås allerede fast: Han kommer fra krig og er ingenting, nu da han har forladt krigen og sin bataljon, får han alt via noget overnaturligt. Heksen laver en kontrakt, som han bryder. Han slår hende ihjel på et tidspunkt, hvor han ikke kender noget til fyrtøjets magi. Der er således ikke tale om egen vinding. Han har derimod ingen impuls kontrol, men handler på følelser og fornemmelser. Soldaten trækker sin sabel, og der er ikke tale om en advarsel eller nogen form for tøven. Han er vant til blodrusen, og forrået af krigen i forhold til det menneskelige.

Eventyrets første tema er: Hvad krig kan gøre ved mennesker. Her er der tale om en *free riding* soldat på fri fod uden generaler og sergenter til at få ham i geled. Som krigsveteran er han vant til blodrusen, og har derfor ingen kvaler med at slå en ældre dame ihjel, i underverdenen hos hundene, hvor han beriger sig, kan vi lide ham, han er helteagtig, Men snart får vi billedet af en mand, der hele tiden skal dulme tomheden, og ikke kan styre sine handlinger: En krigstraumatiseret soldat, der er ved at gå i stykker som menneske.

Fra beretninger og studier kender vi PTSD, *posttraumatisk stressforstyrrelse*: En person med PTSD har generel forøget vagtsomhed. Den mindste uventede lyd får ham til at fare sammen. Der sker også en forandring af personligheden, måske mindsket interesse for ting, som han tidligere var engageret i. Mindsket evne til at føle kærlighed og nærhed til andre mennesker. Mindsket interesse for egen person, og ofte ligegyldighed og besvær med at koncentrere sig og huske. Empati, følsomhed og kærlighed bliver til ustyrlige impulser uden etisk og moralsk indhold.

Der er intet moralsk kompas, han er forrået, men heksen fra den sjælelige underverden pirrer hans mod og handlekraft, som han har lært det i hæren. Han har givetvis ingen penge, er kortluntet og afstumpet i overgangen fra hæren til det civile liv. Der er altså tale om en fattig krigsveteran, der kaster sig ud i noget farligt. Han bliver gal på heksen, fordi hun ikke vil fortælle ham, hvad fyrtøjet kan. Han tager til den store by med alle guldmønterne

Han kommer til København. Her kunne han købe alle *”kagekonernes sukkergrise”*. Men soldaten er ødsel og infantil. Han er et forsømt barn – kun styret af begæret, bruger pengene vildt og får falske venner. Han bliver smigret,

Original illustration af Vilhelm Pedersen 1838

får anerkendelse og opmærksomhed, han bruger materielle goder som vejen til et hektisk ødselt liv. Begæret bliver tydeligt udlevet i jagten på prinsessen lige så vel som det skete ved pengebegæret, hvor han kasserede mønterne i underverdenen, indtil han kom til guldmønterne. I forhold til prinsessen er der tale om et stærkt patriarkat, med manden som det handlende og tænkende subjekt. Kvinden er objekt, en der gøres noget ved.

En rigtig soldat må kysse hende, ja havde ret til det. Man kan gisne om han giver hende en form for bedøvelse eller narko, men det virker som et overgreb på hende. Igen ser vi den manglende følelsesmæssige kontrol, og det mandlige begær: Han har lyst til at kysse, så det gør han. Der er begær og vitalitet i ham, og inden for PTSD-universet handler han resolut og egennytte-orienteret, men skruppelløst. Vi hører ikke sagen fra prinsessens side, men der må være tale om en krænkelse.

Hvad betyder det at blive krænkelse i ordets oprindelige betydning? Ifølge den danske ordbog betyder at krænte, at begå overgreb mod nogens ære, selvfølelse eller lignende. Ordet krænkelse bruges til tider om seksuelle overgreb.

Selv om ordet krænkelse kan bruges til at beskrive mange forskellige former for skadevoldende adfærd mod en person, er det i ordets oprindelige betydning en forudsætning, at krænkeren har overskredet et normsæt, eller en anden form for fælles regelsæt. Det er en svær skelnen, men måske kan det formuleres som: For at tale om en krænkelse skal det repræsentere mere end blot en følelse. Siden 2017 har der været en krænkelses- og MeToo-debat i hele verden, som har udstillet mandlig sexismen baseret på magt, karriere og chauvinisme.

H.C. Andersen er bevidst om samfundet som et klassesamfund, hvor soldaten er proletaren, der er nederst på grund af de sociale hierarkier, og mangel på social mobilitet. Soldaten bruger sin egen skrappelløshed og magiske evner til opstigen, og ender med selv at installere sig som konge.

Til sidst i eventyret går vi fra et børnenivers til et voldeligt miljø: Kongen udøver sin magt og dømmer soldaten til døden. Men en skomagerdreng henter fyrtøjet, og gnisten redder soldatens liv.

Slutscenen viser et voldeligt kup, hele eliten skal væk, og der sker en paladsrevolution, magthaverne bliver kylet op i luften og der gøres kort proces. Hundene går løs på Rådet, og der er fuldstændigt anarki. Hundene er effektive til at slå ihjel. Til slut tager den drift- og impulsstyrede kraft hævn. Hundene bliver krigshunde.

Hundene er en slags sikkerhedsstyrke, som med deres store øjne overvåger området, hvilket giver associationer til Gestapo og Stasi. Hundene smadrer hele eliten: Eventyret udløser en masse social aggression, der ikke nødvendigvis skaber en bedre verden for mennesker. Vi har ofte i historiens løb oplevet, at dem, der laver revolution, ikke nødvendigvis har kompetencerne til at lave et bedre samfund.

Eventyret hedder ”Fyrtøjet”, så fyrtøjet er vigtigt som symbol. Et fyrtøj er en lighter, der symboliserer ilden, gnisten, der kan frembringe varme og glød, men også ildebrand og tilintetgørelse. En lighter er således et magisk redskab, der i eventyret kan skaffe penge, selvom de hurtigt ødsles væk, skaffe kys igennem krænkelse af prinsessen, selvom det tilsyneladende koster døden – og til sidst redde livet, og desuden give brændstof til en voldelig revolution med krigshundene som agenter.

I den spirituelle og poetiske verden er ild symbolet på ånd. Det skal forstås som et aktivt besjælende princip i forhold til substans, stof og form. Magi er fortryllelse, men kan i det virkelige liv sammenkobles med modsatrettede værdier og aktiviteter: Skaffe hurtig rigdom, skaffe kys hos en krænkelse prinsesse og redde livet, men også være brændstof til krigshundes hærgen og vold.

Den danske digterpræst N.F.S. Grundtvig bruger i stedet for ild ”lys” og ”lynet” som symboler i sangen ”Nu skal det åbenbares” fra 1834:

*Da skal man forskel kende
på solskin og på lyn,
skønt begge de kan brænde
og skabe klare syn;
thi, som fornuften giver,
det ene lys opliver,
det andet slår ihjel!*

Ilden – i dette digt lyset – kan altså både oplive til livet og slå ihjel. Ild kan skabe hygge og indlevelse ved et lejrbrøl, men hos militæret er *at åbne ild* og hærens *ildkraft* symboler på død og lidelse fra et antimilitaristisk eller pacifistisk univers. I Danmark går der mange krigsveteraner rundt med ødelagte sind efter at have været soldater i Ex-Jugoslavien, Irak og Afghanistan.

Gad vide hvad disse krige har kostet i menneskelig lidelse og mangel på trivsel for soldaten selv, hans familie og venner? Og for samfundet, idet disse mennesker aldrig kommer til at kunne bidrage til samfundet arbejdsmæssigt, men må forsørges resten af livet.

Soldaten i Fyrtøjet kan i eventyrets symbolverden minde os om de store menneskelige og samfundsmæssige omkostninger ved krig. Omkostninger som ikke regnes med i forhold til krigspropagandaen.

Mogens Godballe har en bog på vej med analyser af H.C. Andersens eventyr.

2200 UKRAINERE STRAFFES SOM DESERTØRER

Ukrainske mænd i alderen fra 18 til 60 år kan straffes for ”*ulovlig passage af statsgrænsen*”, da landet har indført *undtagelsestilstand* og tilbageholder alle våbenføre mænd i landet. I starten af april havde dette foreløbigt ramt 2200 mænd, der forsøgte at forlade landet, *oplyser* Ukraines grænsekontrol. Adskillige er døde under flugtforsøg i det ofte uvejsomme terræn i grænseregionerne.

Retstilstanden for *ulovlig udrejse* er usikker, da den konkrete *lovgivning* først nu er ved at blive gennemført med tilbagevirkende kraft fra krigsudbruddet, så den også kan ramme de allerede udrejste, hvis disse vender tilbage.

Strafframmen *går fra* bøder på op til 40.000 kroner, til fængsel fra 3 til 5 år. For soldater og embedsmænd, og ved gentagelse, øges fængselsstraffen drastisk. Enlige fædre kan undtages, og det samme gælder hvis der er tre børn i familien. Disse kriterier håndhæves strengt. En mand blev således pågrebet ved grænsen med sine to børn, og en falsk dødsattest for hustruen.

Danmark bør søge at hjælpe *alle*, der flygter fra krig – også ukrainske mænd. Ikke mindst, da samvittighedsnægtelse er en *anerkendt* menneskeret.

Læs mere på AldrigMereKrig.dk/spred/?ukraflugt-a22

RADIO OM FRED OG FLYGTNINGE

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

90-årige Henning Sørensen om livet som pacifist og nuet

Mangeårige freds- og afholdsaktivist i Aldrig Mere Krig fylder rundt.

Fredsforsker Isabel Bramsen om mulig forhandlet fred i Ukraine

Fremtidig sikkerhedspolitiske status, de russisksprogede republikker og Krim.

Jørn Boye om Ukraine: Diplomati og løsninger

Fra tænketanken RIKO om Ukraine, Rusland-Vesten-konflikten.

Krig i Europa: Debat med Marie Krarup, AAU-forskere og militær

Mulige årsager til at USA og Ruslands forhold nu er tæt på voldelig konflikt.

Ruslandskyndig om USA/NATO-Ruslandskonflikten i Ukraine

Historiker Jens Jørgen Nielsen om krigen og sin bog Rusland På Tværs.

En historiker fra RIKO om den spændte situation i Ukraine.

Advarsel fra 2016 om at undgå konflikt og et unødvendigt våbenkapløb.

Tue Magnussen om fredsdemoen i København efter invasionen

Hør fredsaktivisten fortælle om den omdiskuterede fredsdemonstration.

Talerne fra fredsdemonstration i Aalborg mod krigen i Ukraine

Taler, stemningsbilleder og sangklip fra FN-forbundets og Fredsaktivisterne.

Om Oluf Palmecentrets arbejde for fælles sikkerhed

Palme udviklede ideen om at anerkende behovet for fælles sikkerhed.

Kampen for dansk ja til FN-forbudstraktaten mod atomvåben

Helge Ratzler fra Århus fortæller om 1-årsdagen for FN-traktat om atomforbud.

Hvorfor demonstrere imod USA-baser i Danmark

Amerikanske militærbase vil begrænse vores sikkerhed, suveræniteten og frihed.

Leif Bork Hansen: Desmond Tutus betydning for os i dag

Om den afdøde ærkebiskop liv og ikkevoldelige kamp imod apartheid.

Debatmøde i Aarhus: Racismens ansigter i Danmark

I anledning af FN's internationale dag mod Racisme og en national handleplan.

Vestsahara, den sidste koloni

Generalmajor Kurt Mosgaard giver her en kyndig beretning om landet.

Vagn Poulsens syn på dansk udenrigspolitik og om Frøslevlejren

Historiefortælleren om Frøstruplejren under 2. verdenskrig og frem.

Tilmeld dig mail, når der er nyt, og se alt det gamle: FlygtningeogFred.dk

FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem Tom Vilmer Paamands kvikt opdaterede link til alverdens gode historier, udenfor avisernes betalingsmure. Fra mange vinkler og med fokus på Danmark. Listen med links rundsendes også via Arne Hansens mailliste – se ovenfor. [Se nyeste klip på FRED.dk/artikler/fredsklip](https://www.fred.dk/artikler/fredsklip)

KLART FLERTAL IMOD ATOMVÅBEN PÅ DANSK JORD

Kun 16 procent af danskerne vil tillade, at USA placerer atomvåben i Danmark. Det viste en Gallup-måling for Berlingske, afsluttet i marts. Målingen blev foretaget efter at Venstre og De Konservative begge havde erklæret sig åbne for muligheden.

Diskussionen kommer efter regeringens pludselige åbning for, at USA's militær nu må benytte danske baser, hvilket fik selv Berlingske til slå fast, at aftaler med USA mod atomvåben historisk har vist sig ikke at blive overholdt – selvom den socialdemokratiske regering har udelukket tanken.

At Putin nu udtrykkeligt truer med atomvåben er der kun een løsning på, nemlig at få udbredt FN's vedtagne forbud mod atomvåben til også at gælde for stormagter og andre slyngelstater. Det er så rigeligt, at Grønland i generationer har måttet leve tæt på atomtruslen fra en egenrådig USA-base, der beviseligt ikke har overholdt aftalerne med Danmark, ikke en gang de hemmelige. .tom

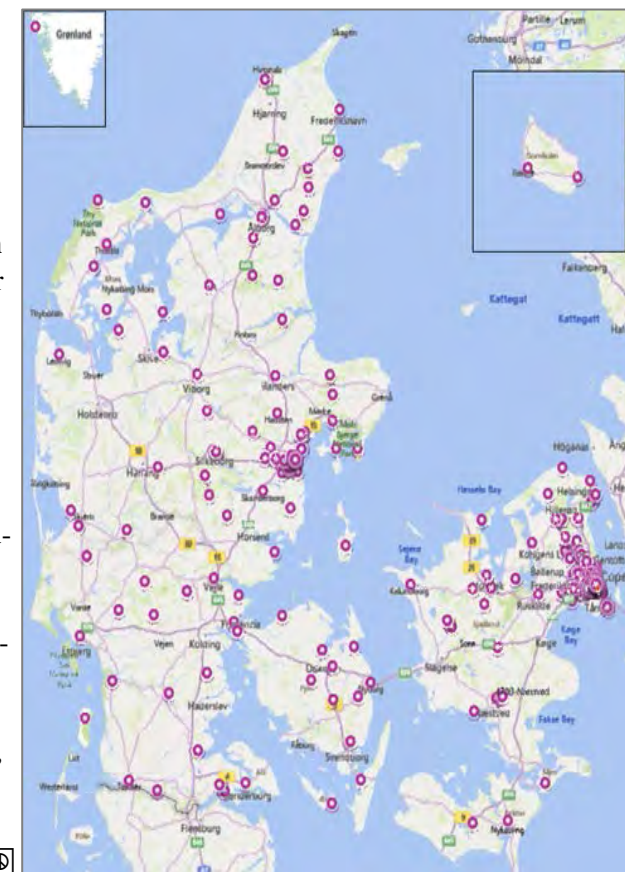
AMK I FREMGANG

Ruslands invasion af Ukraine er en forfærdelig ulykke, og når der er krig, er der virkelig behov for fredsfolk.

Og de dukker op, for siden invasionen, og frem til starten af april hvor dette skrives, har AMK fået en ny henvendelse om medlemskab næsten hver eneste dag.

Stort velkommen til de ny, meget gerne som aktive!

I forvejen har foreningen en ret stabil kerne, og sidste medlemsblad blev udsendt til 225 adresser, hvoraf de 25 er par. Kortet illustrerer, at AMK virkelig er en landsforening, for selv om der selvfølgelig er flest medlemmer i storbyerne, er resten fordelt landet rundt, selv ude på småøerne – og i Grønland.

ÅRSMØDE DEN 14-15. MAJ PÅ NORDFYN

Aldrig Mere Krigs årsmøde bliver søndag den 15. maj fra klokken 11 efter fælles brunch. Kom helst også lørdag fra klokken 12, hvor vi starter med sandwich mm, hvorpå dagen går med god tid til snak om krig, fred og liv.

Programmet er under udvikling, med oplæg om fredsundervisning og forhåbentlig en workshop med højskolens egne elever.

Mødet foregår på *Nordfyns Højskole, Fælledvej 11, 5400 Bogense*.

AMK giver op til 400 kroner i tilskud til rejsen mod fremvisning af togbillet (eller bil) for udgiften over de første 100 kroner, beregnet efter billigst mulige rejse. Selve årsmødet søndag vil (nok) også kunne besøges hjemmefra via Zoom – skriv og få besked om adgangs-link. Tilmelding, og indsendelse af forslag til årsmødets dagsorden, senest den 6. maj til:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm. Tlf: 97373163.

Mobil: 20623163. E-mail: info@aldrigmerekrig.dk.

Husk at anføre hvis du har brug for Zoom-adressen, overnatning lørdag, samt afhentning på en station og retur.

HVORDAN FINDES MEDLEMSNUMMERET?

Når du betaler kontingent eller henvender dig til foreningen, går det nemmere, hvis du oplyser dit firecifrede medlemsnummer. Dette kan du finde sammen med dit nyhedsbrev: I PDF-versionen står det nederst i den medfølgende email. Får du papirudgaven tilsendt, står nummeret på etiketten med adressen, modsat koden til det mærkelige elektroniske frimærke.

ALDRIG MERE KRIGS ÅRSMØDE 15. MAJ KL. 11:00-13:00

DAGSORDEN

- Valg af ordstyrer og referent
- Hovedbestyrelsens beretning
- Indkomne forslag
- Forslag til arbejdsplan
- Valg af hovedbestyrelse og revisorer
På valg er Arne Hansen og Gustav Sieg Sørensen.
- Fastsættelse af kontingent
- Tid og sted for årsmødet i 2023
- Eventuelt

Aldrig Mere Krigs nyhedsbreve udsendes tre gange om året til foreningens medlemmer. Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven indeholder aktive blå links til flere oplysninger.

Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne forslag til stof fra medlemmer og andre.

Artikler, henvisninger og links i bladet, inklusive redaktørens, kan have indhold, der afviger fra foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger.

Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Foreningen Aldrig Mere Krigs hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 9842 5542
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk Flygtningeogfred.dk

Gustav Sieg Sørensen, Nørregade 50, 7700 Thisted Tlf.: 5172 4673
Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 9737 3163
Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Mogens Godballe, Fælledvej 11, 5400 Bogense Tlf.: 5151 2946
Mail: mogens@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 5051 0328
Mail: tom@aldrigmerekrig.dk FRED.dk

Suppleanter:

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Tlf.: 6076 9167
Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk GrandmothersDanmark.dk

Martin Mørch, Dalgas Allé 3, 2.th, 7800 Skive Tlf.: 2940 7887
Mail: martin@aldrigmerekrig.dk

Stephan Schneeberger, Kobbelvænget 59, 4.th, 2700 Brønshøj Tlf.: 5016 9317
Mail: stephan@aldrigmerekrig.dk

AMKs formand og redaktør

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård. Telefon: 5051 0328
E-mail: Tom@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:

AldrigMereKrig.dk

Facebook.com/aldrigmerekrig

AMKs landskontor og kasserer

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank

Reg. 5396 Konto. 0309139

Giro: 71 [Medlemsnr] 80237278

MobilePay: 128443 [og skriv medlemsnr]

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – Knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>			
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikkevold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>_ Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er emblem og et fredsflag</p>	<p>Enkeltperson Kr. 225</p> <p>Par Kr. 300</p> <p>Student mm. Kr. 150</p> <p>Pensionist Kr. 150</p> <p>Civil værnepligt Kr. 150</p>	
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager. – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p>Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden. Konflikter bør altid løses med fredelige midler. Læs principprogram og vedtægter: AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også Facebook.com/aldrigmerekrieg</p>			